

for hver af de to aftaler. Det er dog på et forberedende møde i oktober måned mellem signatarstaterne til hvalaftalen blevet foreslået at hæve dette beløb for denne aftales vedkommende. Dette skal dog endelig godkendes på et møde mellem parterne i aftalen efter dennes ikrafttræden. Bidragene på ialt ca. 40-45.000 kr på indeværende tidspunkt vil kunne rummes inden for den bevilling på finansloven, der for indeværende, jfr. Finanslovens § 23.51.01.10 konto 51, er afsat til årsbidrag til Bonn-konventionen, idet dette bidrag i de seneste år har været faldende p.g.a. tilgang af nye parter. Bidraget vil også fremover blive foreslået afholdt af den nævnte konto.

De to aftaler skønnes ikke i sig selv at være af væsentlig betydning, men da Danmarks tilslutning til de to aftaler vil medføre mellemfolkelige forpligtelser af økonomisk karakter, kræves Folketingets samtykke til godkendelse af aftalerne.

6. Miljømessige og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Af de tolv danske flagermus arter vurderes alle på nær to arter at være i tilbagegang. En art er akut truet (bredøret flagermus), og to arter er sårbare (damflagermus og troldflagermus). Der udføres en løbende overvågning af udviklingen i flagermusbestandene ved Zoologisk Museum og rådgivning i forbindelse med flagermus bl.a. i og ved boliger. Rationelt skovbrug og overgang fra løvskov til nåleskov er blandt de faktorer, der har betydning tilbagegang for flagermus, men såvel naturskogsstrategien som tilskudsordningen til plantning af løvtræ, samt bestemmelser om bevaring af redeværdier i den nye jagt- og vildtforvaltningslov, som træder i kraft 1. april 1994, vil med tiden kunne bidrage til at afhjælpe dette forhold.

I de danske farvande yngler kun marsvin blandt de små hvaler. Bestanden har ligget nogenlunde stabilt siden Zoologisk Museum i 1983 påbegyndte en overvågning af marsvin. Blandt de øvrige små hvaler forekommer hvidnæse, hvidskæving, grindehval, spækhugger og vågehval hyppigt i Skagerak og den nordlige Nordsø. En række andre arter observeres som strejfende gæster. Trusler for de små hvaler er især miljøgifte, men også overfiskning af enkelte fødeemner, samt bifangster og skibstrafik kan have en negativ indflydelse på bestandene.

Indgåelse af de to aftaler under Bonn-konventionen om hhv. beskyttelse af europæiske flagermus og små hvaler i Nordsøen og Østersøen og etablering af sekretariater for aftalerne er en væsentlig udbygelse af det internationale samarbejde for disse arters beskyttelse. Dette vil medføre en øget koordination og styrkelse af de enkelte landes bestræbelser indenfor

forskning, administration og oplysning til den brede befolkning.

Aftalerne vil, gennem at sikre en samlet vurdering af arternes status med hensyn til antal og tilstand og overblik over de væsentligste trusler indenfor en samlet del af arternes udbredelsesområde, medføre en mere effektiv og målrettet beskyttelse.

Aftalerne vurderes ikke at ville medføre nævneværdige direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser.

7. Forholdet til EF

Begge aftaler indeholder sædvanlige bestemmelser om EF's adgang til at tiltræde disse og som nævnt har EF-kommissionen allerede underskrevet aftalen om beskyttelse af små hvaler.

Arter af flagermus og små hvaler, som er omfattet af aftalerne, er samtidig omfattet af Bern-konventionen (Konventionen af 19. september 1979 om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder, jvf. bekendtgørelse nr. 83 af 15. september 1986 og nr. 89 af 13. september 1990 i Lovtidende C). EF har tiltrådt Bern-konventionen, men denne tiltrædelse har hidtil kun haft virkning for fugle jvf. fuglebeskyttelsesdirektivet (Rådets direktiv af 2. april 1979 (79/409/EØF) om beskyttelse af vilde fugle).

For så vidt angår aftalen om europæiske flagermus er der p.t. ingen EF-kompetence.

For indeværende er der næppe heller nogen direkte EF-kompetence for så vidt angår beskyttelse af hvaler udover, hvad der følger af, at alle hvaler er omfattet af Washington-konventionens lister og dermed også af EF's forordninger om denne konvention. Sidstnævnte betyder imidlertid ikke, at der er EF-kompetence for så vidt angår generel artsbeskyttelse af små hvaler. Herudover følger en mere indirekte kompetence af småhvalsaftalens bestemmelser vedrørende fiskeri, jvf. afsnit 2.3.2 ovenfor.

Fuld EF kompetence vil imidlertid være en realitet for såvel flagermus som hvaler, når Habitat-direktivet (Rådets direktiv af 21. maj 1992 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt af vilde dyr og planter) træder i kraft den 5. juni 1994, idet såvel flagermus som hvaler er omfattet af dette direktivs bilag.

8. Færøerne og Grønland

Da Danmark ratificerede Bonn-konventionen i 1982 skete det med forbehold for Færøerne og Grønland. Færøerne er nu jvf. Udenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 88 af 13. september 1990 omfattet af Danmarks tiltrædelse, medens der stadig gælder et forbehold for så vidt angår Grønlands tiltrædelse af konventionen.